

MILLOIN OLET UUESTISYNTYNYT?

Väinö Hotti

Tärkeä kysymys

Tämä on raamattukysymys ja myös pelastuskysymys. Taivaaseen pääsevät ainoastaan tämän ehdon täyttävät:

"Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa" (Joh.3:3).

Kiistelty kysymys

Tuskin mistään muusta teologisesta kysymyksestä on väitelty vuosisatojen myötä niin paljon. Tällä kysymyksellä on useasti jaettu ihmiset taivaaseen ja helvettiin. Tämä on toisaalta ymmärrettävää; kukaan ei voi olla passiivinen tämän kysymyksen suhteen. On välttämätöntä pystyä todistamaan, että oma käsitys merkitsee taivaslippua.

Vaihtoehdot

1. Lapsikasteessa tapahtuva.
2. Uskoon tullessa tapahtuva.

Tässä kysymyksessä jakaannutaan tavallisesti kirkkokuntien mukaan; tosin eri ihmisten välillä on tällöinkin vivahte - eroja. Tämä riippuu myös siitä, kuinka on opillisesti orientoitunut. Monet luottavat opillisissa asioissa sokeasti oman kirkkokuntansa oppiin – tämä on kuitenkin väärin ja kohtalokasta:

"Mutta veljet lähettivät heti yötä myöten Paavalin ja Silaan Bereaan. Ja kun he olivat saapuneet sinne, menivät he juutalaisten synagoogaan. Nämä olivat jalompia kuin Tessalonikan juutalaiset; he ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä kirjoituksia, oliko asia niin" (Apt.17:10,11).

1. LAPSIKASTEESSA TAPAHTUVA UUESTISYNTYMINEN

Tämä on katolisen kirkon oppi. Tämän taustalla on **sakramentalismi**. Uudestisyntyminen tapahtuu automaattisesti, tehtynä toimituksena (**ex opere operato**). Kastettavalla ei ole siinä "osaa eikä arpaa". Tämä on luonnollista nimenomaan kansankirkolle, jossa ei saa ihmisiä erotella. Samalla tämä syntyminen on tiukasti sidottu katolisessa kirkossa korostettuun papin virkaan.

Luterilainen kirkko on saanut tämän raskaana perintönä katoliselta kirkolta. Lapsi uudesti synnytetään kasteella. Tähän liittyy kuitenkin määrättyjä ongelmia:

1) Tarvitaan **kaksi uudestisyntymää**. Tämä kuitenkin heikentää ensimmäistä uudestisyntymää. Aina kun jotakin on yhtä useampia, sen vaikutusteho heikkenee! UNIKKI - kappale on aina arvokkain:

*”Kun Jumala vanhurskauttaa meidät, hän synnyttää meihin uuden elämän. **Tämä on hengellisesti kuolleen uudestisyntyminen.***

Uudestisyntymisessä alkaa jokapäiväinen taistelu syntiä vastaan. Pyhä Henki herättää meissä halun täyttää Jumalan tahtoa ja seurata Herraamme Kristusta. Usko vhdistää meidät Kristukseen” (KO 74/1938).

2) Raamattu ei tue kahta uudestisyntymää.

Se on ”ihmiskeksintöä!”

KOIRA HAUDATTUNA

Katolinen kansankirkko on nähtävästi menetellyt tässä ovelasti ja epärehellisesti. Kun kansaa liitetään kirkkoon, täytyy keksiä ”teologiset perustelut”.

Nyt opetetaan (vastoin Raamattua), että lapsi on perisyntien turmelemana kadotuksenalaisessa tilassa; se täytyy kasteella kiirehtiä pelastamaan ja uudestisyntyttämään. Herkkäuskoinen kansa uskoo kirkon valheen!

Kun kirkko uudesti synnyttää kasteessa, se välttyy esittämästä parannus - ja uudestisyntymivaatimusta aikuiselle kirkon jäsenelle – autuudenasia on hoidettu jo kasteessa! Tämä on ”populistinen toimenpide”, jossa vauva on ovelasti välikappaleena. Tässä on siis kysymys kirkon taktikoinnista. Kirkon etu vaatii lapsen uudesti synnyttämistä kasteessa.

Kasteessa tapahtuva uudestisyntyminen on kansankirkon jäsenille suruttomuuden päänalunen. Siitä versoo yleis – ja kansanuskonollisuus.

Tunnustuskirjat on tässä ristiriitainen:

*”Kaste on oikea, kunhan vain sana on veden ohella, vaikkei siihen usko liittyisikään. Minun uskoni näet ei perusta kastetta, vaan se vastaanottaa kasteen. Kaste siis ei muutu vääräksi, vaikkakaan sitä ei oikealla tavalla omisteta ja käytetä, koskapa se, niin kuin sanottu, ei ole sidottu meidän uskoomme, vaan sanaan... **Sillä vaikka lapset, niin kuin sanottu, eivät uskoisikaan, mikä kuitenkaan ei pidä paikkaansa, niin kuin vast´ikään todistettiin, olisi kaste sittenkin oikea, eikä heitä kukaan saa mennä toistamiseen kastamaan” (Tunnustuskirjat, s.392).***

Lapsi siis uskoo, mutta se tehdään kasteessa Jumalan lapseksi! RISTIRIITAISTA!

Kirkko yrittää ”kepulikonstilla” viedä ihmisiä taivaaseen, kun se opettaa kasteessa tapahtuvaa uudestisyntymää.

*”Elekee työ hyvät iisalamelaeset
luulko kepuljkonstilla taevaasee
piäsevännö”*

(H.G. Th. Brofeldt / Olavi Tarvainen,
Savolainen sielunpaimen).

H.G. Th. BROFELDT
14.3.1837 – 4.2.1914

UUDESTISYNTYMINEN

1) Aikuisteologian termi

Tällä kohden tarkastelemme ensiksi uudestisyntymistermiä. Tämähän kuuluu samaan kategoriaan sanontojen **etsikko aika, vanhurskauttaminen, katumus, parannus, mielenmuutos, pyhitys** jne. kanssa. Toisin sanoen: nämä ovat aikuistermejä ja kuuluvat aikuisteologiaan. Kaiken kaikkiaan Raamattu on lähes kokonaan aikuisteologiaa.

Tälle on luonnolliset syynsä. Lapset olivat Jeesuksen mukaan jo luonnostaan taivaskelpoisia. Toisaalta luotetaan siihen, että kun aikuiset saadaan uskon tielle, lapset seuraavat perässä. Uudestisyntyminen ei siis kuulu lainkaan lasten elämään vielä vähemmän vauvan teologiaan – sinne kuuluvat muut tekstit, termit ja dogmit.

2) Jeesus ja aikuiset

Jeesus yleensä puhutteli aikuisia.

Hän opetti heitä rakkaudella, sääliä ja kärsivällisesti, mutta myös vaati heiltä elämän muutosta:

”Samaan aikaan oli saapuvilla muutamia, jotka kertoivat hänelle niistä galilealaisista, joiden veren Pilatus oli sekoittanut heidän uhriensa vereen. Niin

Jeesus vastasi ja sanoi heille: ´Luuletteko, että nämä galilealaiset olivat syntisemmät kuin kaikki muut galilealaiset, koska he saivat kärsiä tämän? Eivät olleet, sanon minä teille, mutta ellette tee parannusta, niin samoin te kaikki hukutte. Taikka ne kahdeksantoista, jotka saivat surmansa, kun torni Siloassa kaatui heidän päällensä, luuletteko, että he olivat syyllisemmät kuin kaikki muut ihmiset, jotka Jerusalemissa asuvat? Eivät olleet, sanon minä teille, mutta **ellette tee parannusta, niin samoin te kaikki hukutte`**" (Luuk. 13:1-5).

"**Te olette isästä perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa.** Hän on ollut murhaaja alusta asti, ja totuudessa hän ei pysy, koska hänessä ei totuutta ole. Kun hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omaansa, sillä hän on valhetteliija ja sen isä" (Joh. 8:44).

"Totisesti minä sanon teille: **ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, ette pääse taivasten valtakuntaan**" (Matt. 18:3).

Myös uudestisyntymisestä puhuttaessa kyseessä oli aikuinen, Nikodeemus:

"Mutta oli mies, fariseusten joukosta, nimeltä Nikodeemus, juutalaisten hallitusmiehiä. Hän tuli Jeesuksen tykö yöllä ja sanoi hänelle: ´Rabbi, me tiedämme, että sinun opettajaksi tulemisesi on Jumalasta, sillä ei kukaan voi tehdä niitä tunnustekoja, joita sinä teet, ellei Jumala ole hänen kanssansa.` Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: ´**Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa`**" (Joh. 3:1-3).

3) Jeesus ja lapset

Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käsenyt teidän pitää" (Matt.28:18-20).

Puhuessaan lasten kanssa Jeesus ei esittänyt heidän suhteensa pienintäkään parannus-, muutos- tai uudestisyntymisvaatimusta. Jeesus suhtautui lapsiin hyväksyvästi ilman vähäisintäkään kritiikkiä. Lapsi asetettiin vanhemmille esikuvaksi. Tätä taustaa vasten **tuntuu oudolta luterilaisessa kirkossa joskus paljonkin pohdintaa herättänyt kysymys kastamattoman lapsen pelastumisesta.** Minusta Jeesus asettuu sanoineen kaikella arvovalloillaan vauvan taivasosuuden

takuumieheksi. Sanoillaan Jeesus irrottaa lapsen aikuisteologian oravanpyörästä omaan kategoriaansa.

Nyt siirrymme Raamatun lapsiteologiaan, niin jopa vauvateologiaan:

Seuraava teksti on lasten täsmäteologiaa, se kohdistuu nimenomaan lapsiin. Se on varsin selkeää. Sitä ei tarvitse millään tavoin tulkita tai selittää. Kun vielä muistamme, että itse Jeesus Kristus ja Jumalan Poika on tekstin takana, osaamme ottaa sen oikealla vakavuudella; sitä ei ole tarvis miltään osin peukaloida!

"Sillä hetkellä opetuslapset tulivat Jeesuksen tykö ja sanoivat: 'Kuka on suurin taivasten valtakunnassa?' Niin hän kutsui tykönsä lapsen, asetti sen heidän keskellensä ja sanoi: **'Totisesti minä sanon teille: ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, ette pääse taivasten valtakuntaan.** Sen tähden, joka nöyrtyy tämän lapsen kaltaiseksi, se on suurin taivasten valtakunnassa. Ja joka ottaa tykönsä yhden tämänkaltaisen lapsen minun nimeeni, **se ottaa tykönsä minut`"** (Matt. 18:1-5).

Kun otamme lapsen vastaan, otamme samalla vastaan itsensä Jeesuksen.

"Ja he toivat hänen tykönsä lapsia, että hän koskisi heihin; mutta opetuslapset nuhtelivat tuojia. Mutta kun Jeesus sen näki, närkeästyivät ja sanoivat heille: 'Sallikaa lasten tulla minun tyköni, älkääkään estäkö heitä, sillä **senkaltaisten on Jumalan valtakunta.** Totisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niinkuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle.' Ja hän otti heitä syliinsä, pani kätensä heidän päällensä ja siunasi heitä" (Mark. 10:13-16).

Lapselle (eikä varsinkaan vauvalle) meidän ei tule saarnata parannusta, mutta sitäkin enemmän täysi - ikäisille. Jos lapsi sellaisenaan kelpasi Jeesukselle, niin saa kelvata meillekin! Lapsen ainut ongelma on viettelevät vanhemmat:

"Mutta joka viettelee yhden näistä pienistä, **jotka uskovat minuun,** sen olisi parempi, että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen" (Matt. 18:6).

"Ystävä sä lapsien, Katso minuun pienehen, Minne käynkin maailmassa, Sinä ole hoitamassa, Onni täällä vaihtelee, Taivaan Isä suojelee" (Vvk.479:1).

URHO MUROMA

10.5.1890 – 25.6.1966

"Saatanallisempaa valhetta ei enää yksikään ihminen voi keksiä. Ja tätä valhetta julistetaan nykyään julkisesti sadoista saarnatuoleista. Kansaa pimitetään. Suruttomia nukutetaan väärään turvallisuuteen. Helvettiä sillä opilla kansoitetaan. Tämä valhe kasteessa tapahtuvasta uudestisyntymisestä on vaarallisimpia valheita kaikkien hengellisten valheiden joukossa, sillä se on suurin omantunnon herätyksen este, ja vahvin väärän rauhan tuki. Kyllä meidänkin maassamme julistetaan niin paljon omiatuntoja turruttavaa evankeliumia, että on toisinaan kuin suruun pakahtuisi...

Älä anna pettää itseäsi tuolla sieluja turmelevalla julistuksella kasteessa tapahtuvasta uudestisyntymisestä, ilman uskoa ja vanhurskauttamista, vain maagillisesti uudestisyntyttävän voiman saaneen pelastavan kasteveden kautta. Tämä uusplatonilaisuudesta ja hellenistisistä mysteeriuskonnoista väriä saanut käsitys sakramentin itsenäisestä voimasta on katolisen kirkon kautta pyrkinyt valtaan luterilaisessakin kirkossa. Olen varma, että sen edessä korottaisi apostoli Paavali vielä kerran äänensä ja huutaisi, kuten muinoin petetyille galatalaisille: "Mutta vaikka me, tai enkeli taivaasta julistaisimme teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu. -Niinkuin ennenkin olemme sanoneet, niin sanon nytkin taas: Jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä olette saaneet, hän olkoon kirottu! - Ihmistenkö suosiota nyt etsin vai Jumalan? Tai pyydänpö olla ihmisille mieliksi? -Jos vielä tahtoisin olla ihmisille mieliksi, en olisi Kristuksen palvelija." (Gal.1:8-10). (Urho Muroma Herää Valvomaan! 1/1937). Valoa ristiltä 11-12/1997.

